

Osmošolci o NOB

ŽE DRUGIČ smo imeli priložnost občudovati v občinski stavbi risbe in literarne prispevke naših osmošolcev na temo NOB. Idejo za takšno razstavo je dala Komisija za obujanje revolucionarnih tradicij NOB pri Zvezi združenj borcev NOV Ljubljana-Siška v počastitev praznika Osvobodilne fronte 27. aprila in dneva zmage 9. maja.

Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 96 učencev in učenek višjih razredov s 96 prispevki — 9 iz osemletke »Riharda Jakopiča«, 7 iz šole »Hinka Smrekarja«, 15 iz šole narodnega heroja »Zvonka Runka«, 3 iz osnovne šole »Valentina Vodnika«, 11 NH »Franca Rozmana-Staneta«, 3 NH »Alojza Kebeta«, 13 »Tineta Rožanca« iz Pirniča, 4 »Franceta Marna« iz Vodic, 20 NH »Franca Bukovca« iz Medvod-Preske, 5 »Simona Jenka« iz Smlednika in 6 NH »Staneta Kosca« iz Smartnega.

Razstava je vzbudila izredno zanimanje občanov, posebno še starejših, ki so bili priče II. svetovni vojni. Kar niso mogli verjeti, da se lahko tudi otroci tako vživijo v takratna dogajanja, da znajo te svoje občutke izraziti v risbi, akvarelu, linorezu, lepljenki ali pa v spremnem tekstu teh likovnih izpovedi.

Borci in aktivisti so lahko zadovoljni in srečni, saj so se že pri tej razstavi prepričali, da njihova borba ni bila zaman in da imajo tudi v naših osnovnošolcih zveste posnemovalce vsega tistega, kar je bilo in je še v korist našega naroda; imajo mladino, ki spoštuje in ceni prizadevanja naše revolucije, ki noče več vojne in ki si želi svetle in srečne bodočnosti v miru in prijateljstvu med narodi.

Kakor gre hvala pobudnikom te razstave, tako je treba izreči vse priznanje vodstvom šol in predavateljem likovnega pouka ter slovenskega jezika, ki vodijo literarne krožke, pa tudi samemu pokrovitelju tovarni Lek, da so s to razstavo dokazali, kako je treba konkretno zblížati in posredovati našo zgodovinsko preteklost mlademu rodu tudi v tej likovno-literarni obliki.

MAVIL

IZBRALI SMO...

Po bitki

Četa od boja utrujenih partizanov se ob luninem siju pomika po rebri navzgor. Z obraza jim odseva tiha odločnost, stiskajo zobe, bliskajo z očmi, tihi logi, visoke smreke, bistri potočki, vse to jih vabi, a oni se ne smejo ustavljati. Hodijo odsotno, molče, ne odzdravljajo ne vetru, ne mesecu; premišljujejo o padlih tovariših. Borci se spotikajo in opotekajo, toda njihova pot je naprej!

Jutranje meglice se dvignejo kot zastor in po grapah, hostah in gmajnah se razlije sončna svetloba, a tudi to ne vznemiri čete. Enakomeren je njih korak, stisnjene njihove pesti, otožen njih pogled. Naenkrat pa začno komaj vidno premikati ustne in po vsej pokrajini se začuje otožna pesem, v spomin junakom — borcem, ki so jih izgubili v boju s sovražnikom.

Trost Samo, 4. a
Osnov. šola Z. Runka
Literarni krožek

Delavci v temeljnih organizacijah združenega dela

TOZD Avtomatika, Ljubljana, Pržan
TOZD Feriti, Ljubljana, Stegne 19
TOZD, Ker. kond., Žužemberk
TOZD Keramika, Ljubljana, Vižmarje,
Pipanova pot 18
TOZD Magneti, Ljubljana, Stegne 21
TOZD Orodjarna, Ljubljana, Stegne 17
TOZD Upori, Šentjernej
na Dolènjskem
TOZD Žarnice, Ljubljana,
Kotnikova 16

združeni v delovni organizaciji ISKRA —
INDUSTRIJA ELEMENTOV IN ZABAVNE
ELEKTRONIKE, Ljubljana, Stegne 17 — v
sestavu ZP ISKRA — KRANJ

čestitajo

vsem občanom občine Ljubljana-Siška ob
prvem občinskem prazniku

Ob tej priložnosti seznanjajo delavci naše TOZD občane, da njihov proizvodni program obsega proizvodnjo črno-belih in barvnih televizorjev, gramofonov, zvočnikov, brivnikov, feritnih izdelkov, keramičnih kondenzatorjev, magnetov, avtomobilskih žarnic in še vrsto drugih elementov za avtomatiko in elektroniko. Mimo industrijske proizvodne dejavnosti opravljajo še orodjarske in druge tovrstne storitve.

VIATOR

Za občinski praznik občine Ljubljana-Siška čestitamo vsem poslovnim sodelavcem, delovnim kolektivom in občanom in se še vnaprej priporočamo.

Želje so postale resničnost

ČE SMO VČASIH, pred leti, vzklikali in se veselili velikih uspehov, kadar smo v enem desetletju zgradili eno šolo in morda še kakšen vrtec, potem imamo sedaj vsekakor več razlogov za to. Trije objekti, ki smo jih dobili letos in pa vsi tisti, ki jih bomo ali pa smo jih že začeli graditi, resnično niso mačje solze. Napori, ki jih skupščina občine vlaga v rešitev problema otroškega varstva že vsa leta, so se sedaj, s pomočjo samoprispevka, vendarle pričeli bogateje obrestovati. Tempo izgradnje se je v zadnjih dveh letih tako povečal, da smo tega lahko resnično veseli. Pa še nekaj je, kar nas lahko navdaja z optimizmom: če smo se dolga leta razburjali nad nezainteresiranostjo in gluhoto investitorjev, ki so svoje mošnjičke trdo zavezovali, kadar je šlo za »negospodarske« objekte, lahko sedaj samo pozdravimo nekatere razveseljive poteze interesne skupnosti Program 80, ki kaže velik posluh in razumevanje za probleme, ki nastajajo zaradi intenzivne stanovanjske gradnje. 15 objektov, ki smo jih sklenili zgraditi v okviru petletnega programa, tako ni več nedosegljiva želja, sedaj je to resničnost!

Gore brzdane, koliko žvrljanj je bilo že izgubljeno? Kolikim partizanom je bila pot težja, ker so morali iz vseh višin. Tudi mnogi pionirski so dali žvrljanja, da bi tako skupni niso smeno postala težka poti? Ali jih je kumir dovolj zgradaj dvignil o postaji nvarnosti?